No. 28 — ZATURDAG 12 Julij 1862. — DERDE JAARGANG.

SUMATRA-COURANT

NIEUWS- EN ADVERTENTIE-BLAD.

HOOFD-BUREAU te *Padang* bij *van Zadelhoff & Fabritius*. Te *Batavia* bij *H. M. van Dorp*.

Prijs per halfjaar voor PADANG . . . *f* 7.50.
„ „ „ „ SUMATRA . . . „ 10.00.
„ „ „ „ JAVA . . . . . . „ 12.50.
„ „ „ „ NEDERLAND „ 15.00.

Deze Courant verschijnt elke week, des ZATURDAGS voor posttijd.

De prijs der Advertentiën is *f* 1.— voor 10 woorden
Bij herhaling betaalt men de helft.
Behalve het Zegel voor den Lande.
Brieven franco.

HH. Abonnées op dit blad, niet met het Abonnement wenschende door te gaan, worden beleefdelijk verzocht daarvan te doen blijken door terugzending van dit nummer aan de

Uitgevers,
v. ZADELHOFF & FABRITIUS.

ADVERTENTIEN.

Getrouwd bij volmagt:
te *Amsterdam*, den 24 April 1862,
ALBERTUS DE BOER,
Adjudant Kwartiermeester van het O. I. Leger, Ridder der Milit. W. O. 4de kl.
met
MARIA ADRIANA VAN DER VELDEN.
SIBOGHA, 3 Julij 1862. (123)

Heden overleed in het hospitaal alhier, na eene kortstondige ziekte, de 1e Luitenant der infanterie W. H. VAN LEERSUM.
Sibogha, 27 Junij 1862. [117]

VENDUTIE

ten huize van den Predikant **HAVEGRAAT**
op
Maandag den 14den Julij a. s.
van
RIJTUIGEN, PAARDEN, MEUBELEN, PEDATTIE, eenige HOUTWERKEN, enz.
De Venduhouders,
[108] v. ZADELHOFF & FABRITIUS.

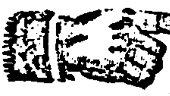
VENDUTIE

op Zaturdag 19 Julij 1862,
bij
H. VAN RIJCKEVORSEL & Co.
van:
Provisien, Wijnen, Poeder-Chocolaad, Zuren, Olijven, Eng. Zadels, Patjols, Loodwit, Behangselpapier, Ronde Tapijten, Wit Katoen, Zeildoek, Nankin, Sarongs, enz., enz.
[121]

De Ondergeteekende heeft om **bijzondere redenen** en *uit eigen beweging* voor *alle* procuratien van **TJO HAMING**, bedankt.
11 Julij 1862.
[123] HERSTEIN.

HH. Debiteuren aan den onder boedelbeschrijving aanvaarde nalatenschap van wijlen den Heer
R. H. van WIJK Rz.,
worden beleefd verzocht om uiterlijk voor den 20sten dezer hun Debet te voldoen, ten einde verdere onaangenaamheden te voorkomen.
De gemagtigde van de Erfgename,
[106] J. MATTHIJSSEN.

HH. Crediteuren in de onder voor regt van Boedelbeschrijving aanvaarde nalatenschap van wijlen den Heer
R. H. van WIJK Rz.,
worden bij deze berigt, dat zij van af primo *Augustus* a. s., inzage van den stand der zaken kunnen erlangen bij
Den gemagtigde van de Erfgename,
[103] J. MATTHIJSSEN.

Debiteuren en Crediteuren van den Boedel van wijlen den 1e Luitenant der Infanterie
W. H. van LEERSUM,
worden verzocht hiervan *uiterlijk binnen drie maanden* aangifte te doen, bij de Ondergeteekenden, onder overlegging der vereischte bescheiden.
SIBOGHA, den 1sten Julij 1862.
De Commissarissen in den Boedel,
T. H. A. FLORIJ, 1e Lt. der Inf.
[118] A. J. M. VAN LITH, 2e „ „

Nederl.-Ind. Levensverzekering en Lijfrente Maatschappij.

Bestuur:

De Heeren W. J. van de Graaff.
P. C. W. Anemaet.
T. W. R. Jhr. F. v. Aspermont.
Mr. T. H. der Kinderen.
D. Jannette Walen.
A. R. J. Cramerus.
} Commissarissen.
C. F. W. Wiggers v. Kerchem, ontw. Direct.
G. A. de Lange, plaatsv. id.
Edwd. Heijning, mede id.

Deze Maatschappij is steeds bereid tot het aangaan van contracten van Levensverzekering en Lijfrente.

De Heeren PAINE, STRICKER & Co. te *Padang*, hebben zich welwillend bereid verklaard de Agentuur der Maatschappij voor *Sumatra* te aanvaarden, en con tributien en stortingen voor haar bestemd in ontvangst te nemen.

Tarieven, Inlichtingen en Blanco's voor aanvragen van verschillende takken van verzekering, alsmede voor gezondheids- en andere verklaringen, zijn bij HunEd. op *franco* aanvrage verkrijgbaar gesteld.

De Maatschappij voornoemd,
[122] HEIJNING, Dir.

(*Voor den lande.*)

BEKENDMAKING.

Op *Woensdag* den 16den *Julij* 1862, zal door den Ingenieur Chef van de 3de Waterstaats afdeeling, als daartoe behoorlijk door den Gouverneur van *Sumatra's Westkust* gemagtigd, ten zijnen Bureele, aan den *minst biedende*

publiek worden uitbesteed,

het daarstellen van eene HOUTEN OPHAALBRUG over den *Kalie Malie* aan de *Moeara* te *Padang*.

Bestek en Voorwaarden liggen, Zondags alleen uitgezonderd, dagelijks ter inzage van belanghebbende op het Bureau van den Waterstaat, zullende aan de *Moeara* dagelijks des verkiezende aanwijzing gedaan worden van het werk.

PADANG, den 9 Julij 1862.
De Ingenieur,
Chef der 3de Waterstaats-afdeeling,
[119] J. W. HAGEMAN.

MILITAIR LIEFHEBBERIJ-TOONEEL.

16de VOORSTELLING.

Ten benefice van den Hr. RODUNER.

Dingsdag den 22 Julij 1862.

De Gans met de Pannenstaart,

OF

het geneesmiddel der Hoogmoedsdolheid.

Blijspel met zang in twee Bedrijven.

Na hetzelve:

DAN WEET IK ER ALLES VAN.

Chansonette voor te dragen door den Hr. RODUNER.

Ten slotte:

PANTALON

Barbier en Tandmeester.

OF

DE BRUILOFT VAN ARLEQUIN.

Ballet pantomine in een Bedrijf.

Aanvang des avonds ten 8 uur precies.

Prijzen der plaatsen:

1ste Rang *f* 2. 2de Rang *f* 1. 3de Rang *f* 0,50.

Kinderen betalen op alle rangen en Militairen beneden de rang van Officier, op de 2de en 3de rang de helft der vastgestelde prijzen.

Het orchest zal door het muzijkkorps van het 17de bataillon bezet zijn onder de leiding van den Sergt. WICHERIDES.

Op den dag der voorstelling zijn *Toegangkaartjes* bij den sergt. kantinehouder verkrijgbaar.

[124]

EEN STRIJD TUSSCHEN TWEE VROUWEN

door

W. P. WOLTERS.

(*Vervolg.*)

Beerenstein las nog al geregeld de kranten en soms bragt hij ook wel als hij volstrekt niets beters te doen wist, een enkelen winteravond met een roman door, geeuwende en zich vervelende, maar daar bleef het bij. Hij beantwoordde eene diepzinnige opmerking van van Dam liefst met een grap, en deze lachte dan gewoonlijk maar mede, daar toch een indringen tot het wezen der zaak over welke zij spraken, onmogelijk was. Eigenlijk kon de burgemeester nog beter met de vrouw van van Dam praten dan met van Dam zelf, hoezeer hij zijnen secretaris opregte vriendschap toedroeg, en toen Trijntje eens een paar faizanten, door hem geschoten, overheerlijk had toebereid en de burgemeester met zijne vrouw bij haar ter maaltijd waren, toen wenschte Beerenstein van Dam met zijne vrouw, die zoo uitstekend koken kon, geluk, en plaagde met onschuldige scherts zijne eigene wederhelft, dat zij het in die kunst nog zoo ver niet gebragt had. Caroline zoo heette de burgemeestersvrouw, was echter volstrekt niet naijverig op Trijntjes bekwaamheid. Zij begreep niet, dat het een onloochenbaar gebrek aanwijst in de opvoeding welke eene vrouw genoten heeft, wanneer zij in huishoudelijke zaken, ook slechts in de allergeringste onbekwaam is, en zij had het hoofd wel van andere dingen vol. Zij had veel moeten leeren; het oorspronkelijke plan van hare ouders, die geenzins rijk, veeleer behoeftig in hun stand waren, had haar bestemd voor het onderwijs, en zij had dat doel in het oog gehouden standvastig en onvermoeid, want zij vond er behagen in om zich toe te eigenen wat voor de meesten van haren leeftijd te hoog was. Toch was zij niet dwaas genoeg geweest, om zich geheel in de boeken te verdiepen; zij zong allervoortreffelijkst en danste met weergalooze bevalligheid; ofschoon niet mooi, zij had toch een aangenaam uiterlijk en niemand had er zich over verwonderd dat de rijke Adolf Beerenstein haar had ten huwelijk gevraagd, niemand behalve eenige dames voor wie die gebeurtenis eene teleurstelling was. Men zou echter Caroline minder hebben benijd indien men geweten had en in aanmerking genomen; dat zij door haar huwelijk allereerst een offer van gehoorzaamheid en zorgvuldigheid aan hare ouders bragt. Beerenstein kon eigenlijk haar uitverkorene niet wezen, hoe braaf en goed hij zijn mogt, met zijn volslagen gemis aan wetenschappelijke ontwikkeling. Zij had echter toegegeven en was met hem gehuwd; de toekomst werd voor hare ouders onbezorgd, want haar echtgenoot kon uit zijn overvloed meer geven, dan zij met hare lessen ooit zou kunnen verdiend hebben, en zij hoopte het zou wel gaan. Ongelukkig was haar leven ook niet met een man die hare minste wenschen eerbiedigde, maar dat hij haar niet begreep, haar niet volgen kon, als zij eens wilde spreken over hetgeen zij van kunst en wetenschap had opgedaan, dat was hinderlijk, en het was haar een waar genot dat zij in Cornelis van Dam iemand aantrof, die haar aanhoorde niet alleen, maar ook antwoordde, met wien zij kon redetwisten en die toch hare neigingen deelde. Zoo leefde dit viertal een tijd lang te zamen, met elkander hoogst tevreden. Maar hun omgang had zijne eigenaardige bezwaren en het was niet zeker dat hunne zedelijke krachten hen zouden overwinnen, het was zelfs twijfelachtig, hoewel de bezwaren langzamerhand al duidelijker op den voorgrond kwamen Dat was bijzonder het geval op zekeren Zondag namiddag.

In de tuinkamer bij den burgemeester ziet het er gezellig uit. De vrouw des huizes zit aan de theetafel, zij heeft juist de geurige korrels in de porseleinen trekpot gedaan en er kokend water op gegoten. Beerenstein staat bij de groote glazen deuren die den toegang geven tot den tuin, maar die nu gesloten zijn, want het wordt in den namiddag al wat koeler; het is najaar en de burgemeester die morgen ter jagt zal gaan, is druk bezig een paar geweeren te monsteren. Van Dam treedt binnen, hij komt op dit uur dikwerf en is altijd welkom, gelijk de burgemeester het ook steeds is in zijne woning. Het ontbreekt hen nooit aan stof tot gezellig onderhoud en altijd is hun gesprek levendig, maar het is nu ontwijfebaar, wat na eene vriendschappelijke begroeting het onderwerp wezen zal waarover zij spreken; er is heden morgen

GODSDIENSTOEFENING

in de

Nederduitsche taal.

Zondag 13 Julij 1862, des morgens ten 9 uur.

BESLUITEN, SUMATRA'S WESTKUST.

De wd. Gouverneur van Sumatra's Westkust, heeft

OVERGEPLAATST:

Naar *Singkel*, de tweede luitenant der genie, *A. M. Pfeiffer.*
Van *Singkel* naar *Siboga*, de tweede luitenant der infanterie, *D. M. Kaakebeen.*
Van *Siboga* naar *Fort de Kock*, de tweede luitenant der infanterie, *A. J. M. van Lith.*

Bij Koninklijk besluit van den 27sten Februarij 1862, n°. 74, is de kapitein der infanterie van het leger in *Nederlandsch-Indie*, met verlof in *Europa*, *F. C. Schenk von Schmittbourg*, zich schrijvende *Schenk von Schmittburg*, op zijn verzoek, met ingang van den 1sten Maart 1862, eervol uit Z. M. militaire dienst ontslagen, onder toekenning van pensioen.

Bij Koninklijk besluit van den 27sten Februarij 1862, n°. 73, is de kapitein der infanterie van het leger in *Nederlandsch-Indie*, met verlof in *Nederland*, *H. F. van der Ree*, op zijn verzoek, met ingang van den 1sten Maart 1862, eervol uit Z. M. militaire dienst ontslagen, onder toekenning van pensioen.

Bij Koninklijk besluit van den 9den Maart 1862, n°. 12, is de luitenant-kolonel der artillerie van het leger in *Nederlandsch-Indie*, met verlof in *Nederland*, *A. Netscher*, op zijn verzoek, met ingang van en met den 1 ten April 1862, eervol uit Z. M. militaire dienst ontslagen, onder toekenning van pensioen

Civiel Departement.

BENOEMD:

Tot officier van justitie te *Batavia*, de officier van justitie bij den raad van justitie te *Samarang*, mr. *A. M. Fokker.*
Tot consul der *Nederlanden* in *Siam*, *P. Pickenpak*, thans die betrekking waarnemende.

ONTSLAGEN:

Eervol, wegens intrekking zijner betrekking, onder toekenning van wachtgeld, de ontvanger der inkomende en uitgaande regten te *Tjilatjap (Banjoemaas)* *A. H. Beijer.*

Op zijn verzoek, eervol, als lid bij de subcommissie te *Samarang*, mr. *J. J. Schneither*, onder dankbetuiging van de door hem als zoodanig, en ook vroeger als secretaris dier commissie, bewezene goede diensten.

BIJ HET RESIDENTIE-KANTOOR TE BATAVIA.

ONTHEVEN:

Op zijn verzoek, eervol, wegens ziekte, van de vervulling zijner functien, onder toekenning van wachtgeld, de hoofdkommies bij de afdeeling »schepen en pakhuizen" op dat kantoor *J. Fas.*

BENOEMD:

Tot hoofdkommies bij de afdeeling »schepen en pakhuizen", de eerste kommies op gezegd kantoor, *J. B. M. Boshouwer.*
Tot eersten kommies, de pakhuismeester te *Makasser*, *N. D. A. Kerbel.*

Militair Departement.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit Z. M. militaire dienst, met behoud van regt op pensioen, de kapitein der infanterie *A. C. G. E. L. Bois.*

BEVORDERD:

Tot majoor, sous-chef van den generalen staf, de kapitein der genie peurs, *D. Maurenbrecher*, adjoint bij dien staf.

BIJ HET WAPEN DER INFANTERIE,

Tot kapiteins:
bij het 1ste bataillon, de eerste luitenant *W. van Leijden*, van het garnizoensbataillon der *Moluksche Eilanden;*
bij het 4de bataillon, de eerste luitenant-adjudant *G. P. Gorissen*, en de eerste luitenant *C. B. H. van Dentekom*, van het 11de en 12de bataillon;
bij het 6de bataillon, de eerste luitenant *G. van Vueren*, plaatselijk adjudant te *Soerabaija*, en de eerste luitenant *C. H. J. Galjmans*, van de militaire school te *Meester-Cornelis;*
bij het 8ste bataillon, de eerste luitenant *J. A. P. Reinders van der Veer*, van het 3de bataillon;
bij het 10de bataillon, de eerste luitenant *J. G. H. Groos*, van het garnizoens-bataillon der derde militaire afdeeling op *Java:*
bij het 17de bataillon, de eerste luitenant *W. Th. van Sione*, van het 5de bataillon.

Tot eerste luitenants:
de tweede luitenant *P. A. C. H. T. A. Werdmuller von Elgg*, thans met verlof in *Nederland:*
bij het 3de bataillon, de tweede luitenant *A. H. Ouwens*, van het garnizoens bataillon der *Wester-afdeeling van Borneo;*
bij het 12de bataillon, de tweede luitenant *A. A. van Sorgen*, van het 7de bataillon:
bij het garnizoens-bataillon der *Wester-afdeeling van Borneo*, de tweede luitenants *H. van Medevoort*, van het bataillon, en *G. L. van Doornum* en *A. Wijnoldij*, beiden van het 16de bataillon;
bij het garnizoens-bataillon van *Palembang*, de tweede luitenant-adjudant *D. Lucas*, van het bataillon, met bepaling, dat hij als zoodanig in zijne tegenwoordige betrekking zal continueren.

BENOEMD:

Tot tweede luitenants bij het garnizoens bataillon der *Wester-afdeeling van Borneo*, de sergeanten *P. H. van Hulstijn* en *J. Shöngen*, van het 3de, en *A. F. H. Kielgast*, van het 11de bataillon.

GEPLAATST:

Bij het 8ste bataillon infanterie *(Ngawi)*, de majoor *L. F. Donleben*, onlangs uit *Nederland* van verlof teruggekeerd.

HERSTELD:

In activiteit, de eerste luitenant der infanterie, *W. F. K. van Harrevelt.*

BIJ DE MILITAIRE GENEESKUNDIGE DIENST.

BEVORDERD:

Tot officieren van gezondheid der tweede klasse, de officieren van gezondheid der derde klasse, *J. A. Einthoven* en *H. J. Wefers Bettink.*

OVERGEPLAATST:

Bij het garnizoen te *Meester-Cornelis*, de officier van gezondheid der tweede klasse, *E. van Hengel*, van het garnizoen te *Weltevreden.*

GEPLAATST:

Bij het garnizoen te *Weltevreden*, de officier van gezondheid der tweede klasse, *H. J. Wefers Bettink;*
Bij het groot militair hospitaal te *Willem I*, de officier van gezondheid der tweede klasse *J. A. Einthoven;*
beiden ter beschikking te *Batavia.*

Marine Departement.

GOEDGEKEURD:

Dat de kapitein-luitenant ter-zee, *F. R. Toewater*, voorloopig aan het marine-departement is werkzaam gesteld, ter adsistentie van den kommandant van Z. M. zeemagt en inspecteur der marine in *Oost-Indie.*

Door den chef der Gouvernements Marine zijn, gedurende de maand Mei 1862, de volgende beschikkingen genomen.

BEVORDERD:

Tot machinist-leerling der eerste klasse, de machinist-leerling der tweede klasse, *J. M. Batteling.*

BENOEMD:

Tot derden stuurman, *T. P. van der Mark.*

☞ Door een ongeval aan de pers waren de afdrukken van de laatste nummers dezer Courant, niet zoo zuiver als dit behoorde te zijn. Door reparatie en het aanbrengen van verbeteringen zijn de Uitgevers thans weder in staat gesteld eene behoorlijke afdruk te leveren, de welwillendheid van het publiek voor de vroeger minder goede uitvoering inroepende.

De Uitgevers.

Padang, 12 Julij 1862.

Gepasseerde Zondag nacht brak alhier brand uit op de *Poeroes*, waarbij twee huizen verloren gingen. Door spoedig aangebragte hulp, was men de brand weldra meester.

— Het Fransche Liefhebberij-Tooneel alhier, heeft dezer dagen weder eenig teeken van leven gegeven, blijkbaar uit de aangekondigde voorstelling op Dingsdag avond jl.

Het stukje »*Coquelicot, ou un épisode du siège de Madrid en 1808*," werd goed opgevoerd, het viel dan ook geheel in de smaak van den militair en was het zeer te bejammeren dat de opkomst niet grooter was.

Niet ten onregte hoort men hier steeds klagen over de weinige amusementen die er plaats vinden, maar het publiek doet over het algemeen zeer weinig om een dergelijk genoegen als het onderhavige te steunen en te schragen; eene opkomst van slechts drie dames

---

in de kerk iets gebeurd dat nog vele weken in gedachtenis zal blijven en nog dikwerf weder zal worden verhaald. Na den dood van Ds. van Dam is er een jeugdig predikant gekomen, over het algemeen wel geacht, maar natuurlijk aan de oude vormen wat minder gehecht en met de nieuwe wat meer ingenomen dan Ds. van Dam. Dat was al sedert zijne komst door enkelen opgemerkt en tevens dat Dominé als het hem noodig voorkwam, zich door de afkeuring zijner plannen van hunne volvoering niet altijd liet afhouden, maar vooral van morgen is dat zonneklaar gebleken. Met toga en baret is hij op den preekstoel gekomen, wel is waar, terwijl velen het goedkeuren, maar toch onder de afkeuring van niet weinigen, en zelfs zij, die ontegenzeggelijk zijne vrienden zijn, zooals het gezelschap in de burgemeesterlijke tuinkamer, zij kunnen niet nalaten het bij hun oordeel ten minste in aanmerking te nemen, dat er onder het publiek niet alleen gunstig, maar zelfs zeer verachtelijk over deze verandering gesproken wordt. Beerenstein hakt echter den knoop allergemakkelijkst door. »Och wat," geeft hij ten antwoord, als zijne vrouw de vraag opwerpt in hoeverre een predikant in zulke zaken van ondergeschikt belang de zwakheid der gemeente behoort te eerbiedigen? »Och wat, Dominé heeft immers aanschrijving van de Synode! Begrijp, ik krijg aanschrijving van het gouvernement, dat is hetzelfde. Wel, ik voer het bevel uit en laat praten wie praten wil!"

Zijne vrouw en van Dam glimlagchen. »Juist beredeneerd," zegt de eerste, »voortreffelijk als burgemeester namelijk, maar ik durf niet zeggen als Dominé! Bovendien het komt mij voor, dat de uiterlijke vormen ook bij de godsdienst toch niet onverschillig zijn."

»Integendeel," voegt van Dam er bij, »zij zijn ons door de langdurige gewoonte soms dierbaar geworden, en wij zien ze daarom niet gaarne geschonden of door andere vervangen."

Maar de burgemeester is zoo verdiept in de beschouwing van een geweerloop die hem niet zoo schitterend glad voorkomt als hij wel wenscht, dat hij van de beide antwoorden weinig opvangt, en terwijl hij onverstaanbaar een paar woorden mompelt, begint hij over de donkere plek, die hem in het oog is gevallen, met zijne foulard allerijverigst te wrijven.

»En toch moet de ware godsdienst boven alle tijdelijke vormen verheven zijn," zegt van Dam, die het reeds begrijpt dat het weder zal gaan als naar gewoonte, dat hij met Caroline het gesprek voortzet.

»Wel mogelijk," antwoordt deze, »maar dat de boeren aan oude vormen gehecht blijven, keurt gij dat ook af?"

»Gedeeltelijk, ja!" en het blijkt hoe de Secretaris zich boven zijne dorpsgenooten verheven heeft: »gedeeltelijk ja, want het is altijd een bewijs dat zij de hoofdzaak niet kunnen in het oog houden, tenzij die in bepaalde vormen aangewezen wordt. Indien zij waarlijk godsdienstiger waren, zij zouden daardoor reeds minder lust gevoelen om op uiterlijke vormen angstvallig te letten!"

»Acht gij dan hen de beste," vraagt Caroline, »die de nieuwe ambtskleeding mooi vinden? is dat een teeken van meer goodsdienstige ontwikkeling?"

»Wel neen! Schijn bedriegt, er zijn er niet weinigen die de oude vormen gaarne zien wegvallen omdat zij hopen op die wijze ook van de oude waarheid ontslagen te worden;" en van Dam voegt er nog bij: »hunne toejuiching moet voor de ernstig denkende liberalen hinderlijk zijn!"

»Wel drommels! Hé! och," roept Beerenstein eensklaps uit en springt in de kamer rond, zoodat Caroline en van Dam verwonderd opzien. »Hé," gaat hij voort, »daar raakte waarachtig mijn duim tusschen den trekker bekneld. Geef mij een kop thee voor den schrik, Caroline! Waar hadt gij het over? nog altijd over de toga?" — maar eer hij antwoord krijgt, is hij alweder met het geweer naar de ramen teruggekeerd en zet zijne monstering voort. Met een ontevreden gelaat schenkt Caroline het gevraagde kopje thee in. »Ziedaar, mijnheer Nimrod;" en zij schuift het naar het einde der tafel. Met eene nauwelijks onderdrukte zucht keert zij zich naar van Dam en vat het gesprek weder op: »Gij hebt het slechts gedeeltelijk afgekeurd indien de boeren aan oude vormen gehecht blijven. Wil dat zeggen dat het ook goed kan wezen, en gaat uwe meening over het algemeen door?"

(Wordt Vervolgd.)

en een gering aantal heeren is waarlijk niet in staat om de acteurs aan te moedigen tot het geven van tooneel-voorstellingen, daar zij bespeuren dat belangstelling geheel ontbreekt en de onverschilligheid van het publiek voorheerschende is.

Wij hopen deze mislukte voorstelling hun niet zal afschrikken, nogmaals hunne talenten te wijden aan het opvoeren van de somtijds zoo amusante en aardige Vaudevilles.

Blijkens de hier vorenstaande annonce zal er den 22sten dezer maand eene voorstelling gegeven worden, ten benefice van den heer *Roduner*. Wij wenschen hem van harte toe dat eene groote opkomst hem moge overtuige dat zijn aangenaam spel steeds de sympathie van het publiek heeft verworven, en hij hierdoor eenige vergoeding erlange voor de vele moeiten die hij zich voor de verschillende voorstellingen hier ter plaatse, heeft gegeven.

— Met genoegen namen wij dezer dagen kennis van de hier onderstaande order, uitgevaardigd door de kommandant der schutterij, waardoor de schutters van het zoo lastige opkomen bij brand eenigzins ontheven worden.

ORDER No. 14.

De schutterij zal voortaan in vier sterkte (?) gelijke deelen worden verdeeld ten einde bij ommekomst van elk kwartaal elkander geregeld af te lossen.

Deze indeelingen hebben tot doel, om bij gelegenheid van brand op de loopplaats te verschijnen en zullen den naam voeren van brandpiket.

Padang, den 7den Julij 1862.

[w. get.] *De Kapitein-Kommandant, enz.*

— Men schrijft ons uit *Padang Pandjang* dd. 4 Julij: Gisteren morgen had alhier in het schoollocaal het jaarlijksch examen, voor de jeugd plaats. De geheele subcommissie van onderwijs en vele belangstellenden waren daarbij tegenwoordig. De leerlingen toonden in alles dat zij groote vorderingen hadden gemaakt, vooral in ontwikkeling hunner geestvermogens en in het gebruik van gezond verstand. De prijsuitdeeling geschiedde daarna.

Des avonds om zeven uur werd de jeugd in 't zelfde locaal een feest gegeven. Eerst werd de tooverlantaarn vertoond, daarna verscheen St. Nicolaas; de goede man had voor ieder der kinderen iets mede gebragt, zelfs eene ernstige vermaning voor hen die gebrek aan ijver getoond, of zich onbetamelijk gedragen hadden.

Het was een genoegen voor iederen kindervriend, om al die vrolijke gezigtjes te zien, de smaak waarmee zij de aangeboden verversching nuttigden en hunne onvermoeidheid in het dansen en springen, waartoe de muzijk van het garnizoen hen begeleidde en opwekten, waren zoo vele blijken van geluk en vreugde.

De onderwijzer van *Padang-Pandjang* komt allen lof toe voor het goede en oordeelkundige onderwijs die kinderen gegeven. Ze gaven daarvan ruimschoots de blijken; ook van 't genoegen dat ze smaakten, op het daaraanvolgend feest, waartoe de school fraai was gedecoreerd en niets vergeten was om het algemeen genoegen te bevorderen, want zelfs was aan de groote kinderen gedacht, welke dien avond ruimschoots hun deel in de vreugde genoten.

Lang nog zal te *Padang Pandjang* aan den 3den Julij gedacht worden.

Benkoelen. (Mei) — Den 3den Mei jl. keerde de adsistent-resident van Benkoelen van eene inspectie-reis naar de afdeelingen Kroe, Kauer, Manno en Seloema op de hoofdplaats Benkoelen terug. Op die reis bragt hij mede een bezoek aan het eiland Engano, welk bezoek 10 dagen geduurd heeft. De adsistent resident trok bij die gelegenheid, vergezeld van een tolk, het eiland in zijne grootste lengte door, zijnde eene uitgestrektheid van 80 Engelsche mijlen. Overal vond hij de bevolking zeer gastvrij en bereidwillig, zelfs in de streken die onderling met elkander in oorlog waren.

Op de hoofdplaats Benkoelen vreesde men aanvankelijk, dat de natuurlijke pokken uitgebroken waren, naar na onderzoek bleek het den plaatselijken geneesheer, dat zij niet behoorden tot de nadeelige natuurlijke pokken, maar tot de door de vaccine gewijzigde soorten. Onder hen, die niet gevaccineerd waren, deden zich echter eenige gevallen van natuurlijke pokken voor. In de afdeeling Seloema zijn de pokken uitgebroken; de ziekte kwam uit de Redjang en het Benkoelensche. In de doeson Liboesini in de afdeeling Ommelanden, waar de natuurlijke pokken uitgebroken waren en de bevolking in het bosch vlugtte, toen de vaccinateur haar bezocht, zijn thans 27 personen gevaccineert. In het district Soengei Itam van diezelfde afdeeling waren de pokken geheel geweken. Op de hoofdplaats kostte de rijst ƒ 5 de pikol en in de binnenlanden ƒ 4 á ƒ 4,50 de pikol. Gedurende de maand Mei jl. werden 17 krokodillen gedood, waarvoor aan premien is betaald ƒ 50.

Palembang, [April.] *Vervolg.* — De overstrooming in de afdeelingen Lematang Ilir, Ogan Oeloe, de doeson Moeara Enim, benevens het geheele omliggende lagere terrein, waarvan wij in ons nummer van 5 Mei jl. melding maakten, heeft p. m. 1/2 gedeelte der langs de rivier gelegene ladangs [drooge rijstvelden] vernield en eene belangrijke schade aan den nog in de padi schuren aanwezigen voorraad van den vorigen oogst toegebragt. Die ramp was voor de in die streken woonachtige bevolking des te gevoeliger, dewijl die plaats vond op een tijdstip, waarop men een aanvang met het snijden en oogsten van de padi zou maken. Behalve de belangen der bevolking hebben ook het civiel etablissement en de daaraan gehechte gebouwen, die reeds in bouwvalligen toestand verkeerden, door die overstrooming veel geleden. De daardoor veroorzaakte schade, in geldswaarde uitgedrukt, bedroeg ten naasten bij p. m. ƒ 10,576.

De rivieren in de afdeeling Ogan Oeloe bleven ten gevolge van aanhoudende regens steeds gezwollen, waardoor de Lobi-, Wal en Roerip rivieren buiten hare oevers traden en een gedeelte van den grooten weg overstroomden; ongelukken hebben daarbij niet plaats gehad. Ook de Ogan rivier behield haren hoogen stand, zoodat den 12den April jl. het water ongeveer gelijk stond met den weg voor het gebouw van den civielen gezaghebber; dit duurde slechts eenige uren, daar het water weder spoedig begon af te nemen. De gezondheidstoestand in die afdeelingen liet, ten gevolge van de ongunstige gesteldheid van het weder, veel te wenschen over; velen leden aldaar aan koorts en diarrée.

Het door den waarnemenden inspecteur der hospitalen en der vaccine, dr. Mohnike, in die streken gehouden onderzoek betreffende de vaccine, liep naar wensch af.

Het padi-gewas stond in de Boven afdeelingen over hen algemeen vrij gunstig, zoodat men ook een ruimen oogst kon verwachten; alleen in de afdeeling Komering Ilir had het jonge gewas veel te lijden van veldmuizen en ander schadelijk gedierte.

De onlusten tusschen eenige doesons in de Pasumah landen duurden steeds voort, alhoewel in minderen graad dan bij de eerste vijandelijkheden; de handel werd er echter nog min of meer door gedrukt. Pogingen zijn weder in het werk gesteld om de schuilplaats van Pirahoen op te sporen. In de afdeeling Tebing Tingi bleef de pokziekte steeds hevig woeden en vele offers eischen; dr. Mohnike heeft al het mogelijke gedaan om die ramp te keer te gaan en af te wenden.

Door eene overstrooming, die bijna 2 etmalen duurde, hebben te Moeara Enim de oliepalmen van de kust van Guinea in tuinen, alsmede die in de kweekbedding groote nadeelen ondervonden. In de tuinen waren 253 en in de kweekbedding 211 planten aanwezig, welke allen in wasdom goed toenamen.

Den 12den April jl. ontving men te Moeara Bliti het berigt, dat de gisting tusschen de doesons Karang Dapoe en Leboek Poeding bijna tot onderlingen moord was overgeslagen, zoo niet de pangeran van Tandjong Djong in het midden was getreden. Bij die gelegenheid werden door den civielen gezaghebber de voornaamste hoofden van den opstand gevat en naar Talang Padang gezonden, ten einde voor een raad van inlandsche hoofden te worden te regt gesteld. Aan de policie te Kepahiang is het gelukt den 1sten April jl. den voornaamsten muiteling Sanadoen met zijne drie broeders in handen te krijgen, die mede voor een raad van inlandsche hoofden zal moeten te regt staan. De sawah's te soengei Poelan waren in zoo verre voltooid, dat het water bereids door de waterleidingen over de aan te leggen velden stroomde.

In de afdeeling Rawas werd de vaccine met goed gevolg ingevoerd. Afgescheiden van de pokken epidemie liet de gezondheidstoestand in de Boven afdeelingen niets te wenschen over. Het rijstgewas stond overal zeer gunstig. Den 8sten April jl. verliet de resident de hoofdplaats en vertrok naar de afdeelingen Lematang Ilir, Lematang-Oeloe, Kikim, Ampat Lawang Redjang, Lebong, Moesi Oeloe, Rawas en de Moesi Ilir, ten einde de ligging van het gewest onder zijn beheer te leeren kennen. Den 23sten daaraanvolgende te Tebing Tinggi aangekomen, onderzocht hij vervolgens de afdeelingen Lematang Ilir, Oeloe en Kikim. De geest der bevolking tegenover het bestuur was over het algemeen gunstig; de wegen, pasangrahans, enz., vond hij alles in de beste orde waardoor het reizen gemakkelijk viel. De toestand der passantenhuizen en kazernes was over het algemeen bevredigend, vooral te Limboe in de afdeeling Moesi Ilir, Merapi, Lematang, Oeloe, soengei Lado en Kikim, die geheel nieuw en doelmatig waren ingerigt. Van Karang Radja, 13 palen van Moeara Enim gelegen, waar men slechts weinige pittaks aantrof, tot aan de grenzen van de Kikim vond men sawah velden, op groote schaal aangelegd, welke een gunstigen uitslag beloofden; de prijs der rijst was aldaar dan ook zeer billijk. Koffijkultuur bestond er eigenlijk niet, daar deze zich uitsluitend tot pagger koffij, om en nabij de woningen geplant, bepaalde; de wijzen van aanplant liet bovendien veel te wenschen over. Klapperaanplant bestond wel in de doesons, doch de bevolking betoonde weinig neiging die in tuinen op groote schaal aan te leggen.

De veestapel in die afdeelingen was zeer klein en in achterlijken staat. In de afdeeling Kikim waren van de 10 margahoofden 7 in het bezit van paarden waardoor de belangen van de dienst zeer bevorderd werden. Behalve te Lahat, waar de handel eenigen omvang had, waren de nijverheid en volksvlijt in die afdeelingen zeer gering. Te Moeara Enim, Lahat en Boengamas trof men pasars aan, welke behalve die te Moeara Enim, aan het doel beantwoordden en druk bezocht werden.

De pokken-epidemie was in die gewesten grootendeels geweken, terwijl de vaccine niet naliet hare gunstige werking te doen gevoelen. Te Moeara Ilir werd die kunstbewerking met goeden uitslag door eene vrouw uitgeoefend. In de Goemai echter bleef men steeds zekere achterdocht en wantrouwen tegen die kunstbewerking koesteren. (*Jav. Ct.*)

BATAVIA.

Uit de mailberigten zal men zien, dat Z. E. de Gouverneur-Generaal van Ned. Indie door Z. M. benoemd is tot grootkruis der Eikenkroon.

— In den avond van den 3 Junij jl. bragten de kweekelingen der onder officiersschool te Mr. Cornelis eene luisterrijke serenade met fakkellicht aan den heer C. H. S. Gaijmans, ter gelegenheid zijner bevordering tot kapitein der Infanterie. Het voornemen bestond hem tevens eene sierlijke sabel aan te bieden, als hulde en bewijs van erkentelijkheid voor zijn, gedurende een tal van jaren, uitstekende bewezen diensten als docent aan voornoemde school.

Zoo wij wel onderrigt zijn, werd hem evenwel van hooger hand niet vergund het geschenk aan te nemen.

Intusschen houden wij ons verzekerd, dat de overtuiging die hij in zich mag omdragen, ijverig te hebben medegewerkt aan het belang der onderofficiersschool te Mr. C., voor hem een voldoende belooning zal zijn, meer te waarderen voorzeker dan een sierlijke sabel of ander geschenk.

— Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal van N. I. is per stoomboot *Oenarung* naar Samarang vertrokken. Dat wij voor eenigen tijd het besluit van den opperlandvoogd tot die reis naar Oost-Java met genoegen vernamen, kan wel niemand onzer lezers evenmin betwijfelen als het gevoel van belangstelling in de uitkomsten van dien togt. Immers, dat heentrekken naar eene streek, die als het ware het centrum, het uitgangspunt is van eene groote, eene levenskwestie voor Java 's verderen bloei en meerdere ontwikkeling van landbouw, nijverheid en bedrijvig leven, staat in het naauwste verband met het definitief uitmaken dier kwestie, opdat zoo mogelijk tot stand kome eene inrigting waarvan de behoefte reeds voor lang is gevoeld en erkend, niet door enkelen, maar door velen. Wij herhalen het nogmaals het persoonlijk onderzoek van Z. Excellentie is voorzeker een waarborg dat de spoorweg aangelegenheid uit het ware oogpunt zal worden beschouwd en dat het onderzoek *in loco* door eene autoriteit zóó bevoegd als de Gouverneur Generaal, tot een gewenscht resultaat zal leiden, en het aanleggen van spoorwegen op Java weldra niet meer tot de problema's zal behooren, maar als een feit kan worden aangemerkt.

— Betreffende de werking der Nederlandsch Indische Levensverzekering en Lijfrente Maatschappij is mede te deelen, dat op ulto. April 1862 was:

Totaal geboekte Contributien Stortingen	ƒ 423.273,67
» jaarlijksche » » »	» 157.604,12
» verzekerde bedragen	» 2,088,396.—

(*Java Bode.*)

ALGEMEEN OVERZIGT.

(*Slot.*)

De tweede kamer van den Oostenrijkschen rijksraad is tot 1 Mei uiteengegaan. Alsdan zal er een jaar verloopen zijn sedert de rijksraad voor het eerst bijeen kwam. Overweegt men nu, wat de vergadering in dien tijd gedaan heeft, dan komt men tot de bedroevende overtuiging, dat er niets uitgerigt is en dat het volk in zijne hoop op haar bitter is teleurgesteld. In plaats van alles te doen om eene verzoening met Hongarije te bevorderen, in plaats van in te zien, dat de Hongaarsche kwestie eenmaal vereffend zijnde, geen tweede bestaat, die Oostenrijk ernstig zorg kon baren, hoorde men van de tribune der kamer zulke bittere en kwetsende woorden over Hongarije, dat daardoor de klove tusschen beide deelen des rijks nog dieper gemaakt is. Tot verbetering van schromelijke misbruiken in vele takken van openbaar bestuur geschiedde weinig of niets, eenvoudig op grond, dat men geen stuksgewijze verbetering wilde en de noodzakelijke nieuwe wetten met de bestaande niet in overeenstemming te brengen waren. Ook over de finantien van den staat waren de discussien onvruchtbaar. Deze verkeeren, zooals ieder weet, in zulk een toestand, dat alleen eene ernstig gemeende, voor geen opofferingen terug deinzende zamenwerking van *alle* staatsburgers in *alle* gedeelten des rijks, redding aanbrengen kan. In plaats nu van eene verzoening tusschen alle volken van dit uitgebreide rijk zoo veel doenlijk te bevorderen, verdiepten de afgevaardigden zich in theoretische, mathematisch berekeningen, die mogelijk tot kunstmatige resultaten kunnen voeren, maar bij den eersten den besten schok ineen vallen en bewijzen zullen, dat men de rekening buiten den waard gemaakt heeft.

Men zegt, dat ook de Oostenrijksche regering voornemens is tot eene reductie van hare armee over te gaan. Een zoodanige maatregel zou zeker zeer te wenschen zijn, want nooit was spaarzaamheid in Oostenrijk meer geboden dan tegenwoordig. De moeijelijke arbeid van de finantieele commissie heeft slechts een onvoldoend resultaat opgeleverd. Men kan de plannen des ministers betreffende de bank niet goedkeuren, men wil ook geen leeningen, geen vermeerdering van het papiergeld, noch ook nieuwe belastingen, en toch is er een aanzienlijk deficit, waarin voorzien moet worden. Ieder erkent, dat bezuiniging in verschillende takken van bestuur, vooral op het budget van oorlog, volstrekt noodig is. Er is maar één middel om tot een beteren staat van zaken te komen, namelijk afstand van Venetie en verzoening met Hongarije, en de regering wil het eerste niet en doet geen enkele verstandige poging tot het laatste; ja men zou zelfs uit sommige halfofficieele dagbladen opmaken, dat zij de moeijelijkheden met dat land nog zal vermeerderen.

Er is zelfs sprake, dat de Oostenrijksche stellingen aan de Mincio en de Beneden Po eene versterking zullen ondergaan. Ook wordt verzekerd, dat de regering hare troepen in het Venetiaansche niet verminderen, en daarentegen die in zuidelijk Tirol vermeerderen zal. Als reden van deze versterking wordt gezegd, dat in die streken een slechte geest heerscht.

Men is te Pesth overtuigd van de spoedige aftreding van den hof kanselier den graaf Forgach; als zijn opvolger noemt men den voormaligen minister van justitie, graaf Nadasdy.

Te Warschau volhardt de groote meerderheid der bevolking in haar ouden en onverzoenlijken tegenstand tegen het Russisch bestuur en maakt daardoor het voortduren der strengste militaire maatregelen onvermijdelijk. Overal, waar de gelegenheid zich voordoet, blijft het volk in zijne oppositie tegen de regering op eene merkwaardige wijze aan zichzelf gelijk. Het staatkundige leven verkeert in zulk een staat van opgewektheid, dat het niet mogelijk is, den stroom te keeren, of zelfs te leiden. De geringste afwijking van hetgeen geacht wordt nationale pligt te zijn, wordt aanstonds uitgekreten voor landverraad, en het dragen van een ronden hoed is voldoende, om iemand te doen brandmerken als een trouweloos patriot. Zelfs de pas benoemde aartsbisschop Felinski daalt, sedert hij begonnen is van den kansel aanmerking te maken op het dragen van rouwkleeding, met iederen dag in de gunst der menigte. Vrouwen van den hoogeren stand, die zich veroorloven, hare zwarte rouwkleederen met violetkleurig lint te versieren, worden door de voorbijgangers uitgejouwd. Dagelijks legt de aartsbisschop bezoeken af bij de aanzienlijkste Polen; doch hoe minzamer hij ontvangen wordt door de aristokratie, des te meer verliest hij van zijn invloed op den lageren en den middenstand, die de goorte massa des volks uitmaken.

Niet weinig sensatie maakte dezer dagen eene openlijk verklaring van lord Palmerston ten gunste van Italie. De minster zeide ronduit, dat de Fransche bezetting te Rome als eene inbreuk beschouwd moest worden op het regt der natie op en het beginsel van non-interventie en dat aan die inbreuk een einde moet komen. Wat der lord tot dien uitval bewogen heeft, is nog niet duidelijk; want de eerste opvatting, als zou deze verklaring in overleg met den keizer der Franschen gedaan zijn, ten einde deze daardoor het voorkomen zou kunnen aannemen, als wierd hij door Engeland gedrongen aan de bescherming van den paus een einde te maken, komt ons gezocht

voor. Liever nemen wij aan, dat die houding van den Engelschen premier het gevolg is van eene verkoeling tusschen het kabinet van St. James en dat van Parijs — en die verkoeling schijnt werkelijk te bestaan — waarvan men de oorzaak nog met geen zekerheid weet. Hoe dit zij, de Fransche half officiele dagbladen hebben er zich zeer verbolgen over getoond, vooral de *Pays*, die zich echter wel had mogen herinneren, dat de heer Billault nog niet lang geleden bij de discussien over het budget nagenoeg hetzelfde gezegd heeft. Aandacht verdient dat onmiddelijk na de rede van meergenoemden staatsman, door de *Morning Post* eene reeks dépêches van den Engelschen consul te Napels en van den Engelschen gezant te Turin werd openbaar gemaakt, allen in een vijandigen geest tegen het wereldlijk gezag van den paus. Aan den anderen kant is het nog al zonderling, dat de keizer der Franschen persoonlijk niet zoo onteevreden schijnt te zijn over het gebeurde als de half officieele drukpers in Frankrijk, want Z. M. en de keizerin zullen de Londensche tentoonstelling bezoeken.

Te Parijs waren dezer dagen weder geruchten in omloop, als zou eerstdaags eene verandering in de verhouding des keizers tot den paus komen, namelijk dat de Fransche troepen Rome stellig ontruimen zullen. Wij stippen dit gerucht aan zonder meer en met de bijvoeging, dat wij er voorloopig hoegenaamd geen gewigt aan hechten.

Koning Victor Emanuel is naar Napels vertrokken, vergezeld van de ministers van binnenlandsche zaken en van marine. Hij zal daar eenigen tijd blijven. Er hebben zich in den laatsten tijd weder rooverbenden op Romeinsch grondgebied gevormd, doch het schijnt dat de generaal Lamarmore tegen die benden opgewassen is.

Berigten van gemengden aard.

Londen, 21 Maart. Onder den titel: »een mensch levend begraven", geven de Schotsche dagbladen het verhaal van den doodsangst, welke een jongen Engelschman heeft uitgestaan, die in een aanval van slaapziekte levend begraven en vervolgens opgedolven en naar een amphitheater werd gebragt, om er ontleedkundige operatiën te ondergaan. De jongeling, die als door een mirakel gered werd, heeft zelf het dagboek van zijn dood geschreven. Ziehier die belangwekkende bladzijde:

» Na langdurige vermoeijenissen werd ik door een zenuwkoorts aangetast, die spoedig het overige mijner krachten uitputte. Zonderlinge zaak! het scheen mij toe, dat het leven, hetwelk allengs mijn ligchaam verliet, geheel in mijne verstandsvermogens overging. Ik was tot den hoogsten graad van natuurverzwakking gekomen.

» De oogenblik der definitieve krisis naderde; ik gevoelde mij als te midden van een lichten vuurkolk, waarin de tooverachtigste figuren zich voor mij vertoonden, terwijl mijn ligchaam door zenuwtrekkingen bewogen werd, weergalmden in mijne ooren de uitbarstingen en het gefluit van een verschrikkelijken storm. Ik hechtte mij met al mijne krachten aan het leven, dat mij scheen te ontsnappen, toen mijne gevoelens eindelijk zoo verward werden, dat ik, in weerwil van mij zelven, mij overgaf aan dien staat, welke niet zonder aangenaamheid was, en ik verloor welhaast alle levensgevoel.

» Ik weet niet hoe lang ik in dien toestand verkeerde, toen ik plotseling in eene bijna verrukkende kalmte ontwaakte, mijn ligchaam trilde van wellustige gevoelens, en mijne zinnen en mijn verstand waren mij volkomen teruggegeven

» Op dien oogenblik was de geneesheer mijn bed genaderd en liet de woorden: *Het is er mee gedaan!* ontsnappen; daarna wierp hij mij een laken over het lijf en ik hoorde het geween mijner troostelooze familie.

» Alstoen wilde ik spreken en mij bewegen; ik gevoelde met afschrik, dat mijne tong aan mijn verhemelte was vastgekleefd en dat mijne ledematen, welke de dekens voelden, waarin ik gewikkeld was, elke beweging wiegerden.

» Des anderen daags werd mijn lijk gekist; ik bleef gedurende drie dagen alzoo liggen, terwijl de vrienden mijner familie hunne troostbezoeken aflegden. Ik hoorde en verstond alles, wat er rondom mij gebeurde, en van oogenblik tot oogenblik hoopte ik vruchteloos, dat de noodlottige begoocheling, welke op mij drukte, zou verdwijnen.

» In den morgen van den vierden dag werd ik aan de kisters overgegeven; deze behandelden mij zeer ruw, en toen mij een hunner met zijne knie op de borst drukte, om mij in eene kist te krijgen, welke veel te eng was, gevoelde ik zulke wreede marteling, dat ik een oogenblik hoopte, dat de mogelijkheid om mijn lijden uit te drukken mij zou teruggegeven worden.

»De kist werd gesloten, en ik hoorde welhaast het knarsen der spijkers, welke langzaam in het hout gedreven werden. Het zou mij onmogelijk zijn woorden te vinden om uit te drukken, aan welken afschrik en wanhoop ik alstoen ten prooi was. Elke slag weergalmde smartelijk in mijn hoofd gelijk een doodsgelui, en kondigde mij het lot aan, hetwelk mij voorbehouden was.

»Indien ik nog maar had kunnen roepen, indien ik, zelfs zonder hoop van gehoord te worden, maar had kunnen zuchten! maar neen; terwijl mijne borst en schouders verpletterd werden in de enge kist, terwijl ik gevoelde, dat mijn hoofd en mijne gekneusde ledematen het harde hout der kist raakten, moest ik roer- en sprakeloos blijven.

»Men kwam mij welhaast halen en plaatste mij op den lijkwagen, die voortreed en mij naar het kerkhof voerde. Op dien oogenblik wilde ik eene laatste poging doen om mij te bewegen; doch vruchteloos. Ik voelde hoe ik neergelaten werd in de kuil, waarin men mij ging begraven, en terwijl men er mij daarin langzaam liet nederzakken, hoorde ik duidelijk het schokken der kist tegen de aarden zijmuren.

»Toen ik in het graf was neêrgelaten, hoorde ik de ernstige en plegtige stem van een vriend; hij zeide mij een teeder vaarwel, hetwelk ik van woord tot woord hoorde, als een laatste weergalm der aardsche geruchten; vervolgens hoorde ik een verschrikkelijk gedruisch, hetwelk allengs verdoofde, alsof verre donderslagen mij aankondigden dat mijn graf was gevuld.

»Alles was dus geeindigd! Ik was voor altijd van de levenden afgezonderd! Hoe ben ik op dien verschrikkelijken oogenblik niet gestorven!

»Ik weet niet hoe lang ik in dien toestand gebleven ben. Ik had gedacht dat mijn lijden niet langdurig, dat ik spoedig zou gestikt zijn. Ik had mij nogmaals bedrogen. Ik kon hoegenaamd geene beweging maken; mijn hart klopte niet, mijne borst werd door geene ademhaling bewogen en echter, ik leefde, want mijn verstand en mijn geheugen hadden niets van hunne kracht verloren.

»Echter worden mijne treurige denkbeelden door een van ver aankomend gerucht afgebroken, hetwelk mij eerst in een angst dompelde, waarvan ik mij geene rekening zou kunnen geven. Het gerucht naderde allengs en ik gevoelde dat mijne kist opgegraven werd. Men opende haar en ik gevoelde eene hevige koude, welke mij echter goed deed.

»Men vervoerde mij langen tijd, daarna legde men mij op eene vochtige en ijskoude marmeren tafel. Toen hoorde ik rondom mij eene menigte stemmen. Men wreef mij met de hand in alle rigtingen van het ligchaam, een mijner oogen werd bij toeval geopend en ik zag mij te midden van een ontleedamphitheater liggen en omringd door een groot getal jongelingen, waaronder ik er twee opmerkte, welke mijne medgezellen in het pleizier waren geweest. Ik zou niet kunnen zeggen, of de vreugd op dien oogenblik niet de overhand op de schrik behaalde.

»Stellig was mijn toestand minder wreed geworden, want het kon gebeuren, dat de proefnemingen, welke men op mij ging doen, mij tot het leven zouden terugroepen, of mij spoedig doen sterven.

»Men besloot mij eerst te galvaniseren. De toestel werd gereed gemaakt, en bij de eerste ontploffing der vloeistof schitterden mij duizende lichten voor de oogen en kreeg ik een verschrikkelijken schok het gansche ligchaam door. De tweede ontploffing was nog heviger; ik voelde al mijne zenuwen trillen gelijk de snaren eener harp; mijn ligchaam zette zich over eind; de spieren bewogen zich en mijne oogen werden geopend.

»Ik zag mijne twee vrienden tegenover mij; hunne trekken drukten ontroering en droefheid uit, en zij vroegen aanhouden, dat men die afschuwelijke proefnemingen zou eindigen. Men strekte mij alstoen op de marmeren tafel uit; de professor naderde mij met het mes in de hand, en gaf eene kleine snede mijne borst.

»Op den oogenblik had er eene verschrikkelijke gebeurtenis plaats; ik liet een hartverscheurenden kreet; ter zelfder tijd uitten de aanwezigen uitroepingen van ontzetting. De banden des doods waren verbroken; ik was aan het leven teruggegeven".

Parijs, 25 Maart. In eene gemeente nabij Lyon heeft dezer dagen eene vrouw, gedurende de afwezigheid van haren man, bare twee kinderen, een jongentje van zeven en een meisje van vijf jaar, aan een schoorsteenmantel opgehangen en daarna zich zelve insgelijks door ophanging aan eene deur van het leven beroofd. Deze bijna ongeloofelijk gruwel daad is het gevolg van een vlaag van krankzinnigheid. — Te Marseille heeft een jong meisje, van eene zeldzame schoonheid en acht maanden zwanger, op de openbare druk bezochte markt, haren minnaar een flesch vitriool in het aangezigt geworpen, zoodat deze ongelukkige wel een uur buiten kennis lag, het linkeroog verloren en boverdien gevaarlijke brandwonden gekregen heeft. Een persoon die in de nabijheid stond kreeg eenige spatten van het scherpe vocht op zijne kleederen en deze verbrandden. De daderes is gevlugt.

INGEZONDEN STUKKEN.

PADANG, den 12den Julij 1862.

Geachte Redacteur!

Neemt zoo U kunt en wilt, de ondervolgende regels in Uwe Courant op; ze komen uit het hart en zullen hoop ik tot het hart gaan.

Hoe dikwerf hoort men hier de menschen in twijfel trekken dat wij in rijk *Oost Indië* leven. — Hebben ze gelijk? — O neen! — Wij leven hier wezenlijk in een rijk land, en zoo iemand der geachte lezers iets daartegen in te brengen hebben mogt, dan verzoek ik hem zich van een lijstje der Eur. behoeftigen hier ter plaatse te voorzien, en wel voornamelijk van hen die door de kerk een maandelijksche ondersteund genieten. Is het hem mogen gelukken eenige namen dier behoeftigen te verkrijgen, volg mij dan des Zondags naar eene der kerken en ik zal U dan toonen wat *Oostersche* armoede beteekend.

Gecrinoliseerd en opgeschikt met gouden haarspelden, armbanden, oorringen en gewapend met zijden parapluis of parasol ziet men verscheidene der dames, gerokt, gehoed en geparfumeerd, en vele der heeren dier cathegorie, deftig en trots naar de kerk wandelen. Anderen welke die weldaden genieten en kosteloos digt naast de kerk wonen, vermeenen het *derhalve* minder noodig te hebben het Godshuis te bezoeken, of ze zijn door hun des Zaturdags gegeven danspartijtje nog te vermoeid om naar de kerk te gaan om daar voor de hun gewordene weldaden een opregt dankgebed te kunnen opzenden.

Sluit ten gevolge dezer opmerking niet Uw harten en handen voor de wezenlijk noodlijdenden, geachte lezer! en U HH. geestelijken, diaken, enz., vestigt een weinig attentie op het bovenstaande en ik houd mij overtuigd er zal gezorgd worden dat den *Padangsche* behoeftige Christenen de gebradene duiven niet onverdient in den mond vliegen, maar dat degenen die zich in eene goede gezondheid verheugen mogen, door U op de eene of andere wijze in de gelegenheid gesteld worden om door hunne handen hun brood te verdienen, waardoor hun minder tijd overblijven zal dagelijks te worden en door hunne lastertaal twist en ongenoegen in huishoudingen te stichten.

Ik heb de eer te zijn

Uw Dw. Dienaar,

N. N.

PADANG-PANDJANG, 3 Julij 1862.

Mijnheer de Redacteur!

Voor het eerst had *Padang-Pandjang's* schooljeugd alhier, op den 3den dezer, een algemeen examen en daarop volgend feest. — Allen lof aan de bewerkers daarvan. — De kinderen hebben zich dan ook na het uitreiken der prijzen bijzonder vermaakt, hetgeen vooral moet worden toegeschreven aan de tact welke de tegenwoordige onderwijzer, de heer *van Ghert*, bezit, om met de kleinen om te gaan, blijkbaar uit de vrijmoedigheid welke onder hen heerschte, zoowel bij die uit den *minderen*, als hoogeren stand.

Zeer gevoelig was het echter voor de ouders van eerstgenoemden, daarvan slechts ter sluiks genot te mogen hebben; het was hen zelfs niet eens bekend gemaakt dat er een examen zoude plaats vinden, zij wisten het alleen door het zeggen hunner kinderen, ofschoon er geen twijfel bestaat of de korps chef zoude, op aanzoek daartoe, hen ook wel daarvan verwittigd hebben. Om eenigzins te genieten van de vreugde hunner kinderen moesten zij trachten buiten het schoolgebouw, zoo goed mogelijk om den hoek der deur te loeren, hoewel menschen, welke hoegenaamd aan dit feest geen deel namen, dan tot hun eigen vermaak, (en er waren er nog al eenigen) op den voorgrond werden geplaatst, of liever zich zelven plaatsten, — waardoor dan ook het kinderfeest veranderde in een bal van grootendeels daaraan onzijdige personen, ter *bijwoning* uitgenoodigd.

Door eenige *mindere* militairen in dit garnizoen ben ik uitgenoodigd UEd. te verzoeken, dit in UEd. geachte Courant op te nemen, dewijl zij daardoor hoopen bij eene volgende gelegenheid niet zoo geheel over het hoofd te zullen worden gezien, daar het gevoel voor hun kroost, toch zeker niet minder is dan bij den hoogeren- of burgerstand.

Ik heb de eer UEd. in overweging te geven aan dit hun verzoek te voldoen, en verblijf met achting,

UEd. Dw. Dienaar,

X. X.

Aangekomen Passagiers.

Per Ned. Ind. schoener *Christiana*, gezagv. Si Bandjar, de majoor der genie Deeleman, de officier van gezondheid Hartzfeld en 5 militairen, van Sibogha.

HANDELSBERIGTEN.

AAN- en UITVOER te Padang van den 2 tot en met den 4 Julij 1862.

Aanvoer.

Van Poelo Pinang, per Ned. Ind. schoener *Padang*, gezagv. *Lim Thie.*

20 kisten thee, 30 st aarde trekpotjes, 4 vaatjes vuursteenen, 7½ pic. gadoeng, 582 pakjes valsch gouddraad, 78 pakjes offerpapier, 8000 pees bamboes kammen, 100 rollen zijde, 14 vaatjes rottekruid, 15 kisten vuur werk, 79 corg. Chin. zijde slendangs, 80 doz. Eur. borden, 70 katt. kwikzilver, 4000 pees sp. matten, *Lim Thie.* Diverse matrozen goederen, 7 vadem brandhout, lading van Sibogha. 150 pic. rijst, lading van Priaman.

AAN- en UITVOER te Priaman, gedurende de maand Junij 1862.

Aanvoer.

Van Atchin.

23 corg. Atj. kat. broeken, 3 corg. zijde slendangs, 2 corg. Atj. zijde broeken, 450 pic. zw. peper, 2 pic. gutta percha en 15 pic. gom-elastiek.

Van Poelo Pinang.

14 corg. Eng. salemporis, 249 st. kop. doelangs, 14 rol geele zijde, 1 corg. Beng. zijde slendangs, 40 pakjes zijde garen, 1040 st. pap. paijong, 10 kisten thee, 950 pd. buskruid, 80 st. geweren, 4500 Chin. borden, 1 vaatje Chin. vuursteenen, 2 vaatjes mantaan, 150 Chin. waaijers, 1 corg. Chin. zijde broeken, 48 st. kruidhoorns, 40 pakj. klatergoud, 80 pakj. valsch gouddraad, 69 pakj. Chin. speelkaarten, 270 st. Eur. glaswerk en 100 Chin ijzeren kwalies.

Van Noord, havens onder Ned. gebied.

110 pic. gedr. visch, 20 pakj. Chin. zijde garen, 90 pakj. Chin. gouddraad, 1 pic. ijzeren spijkers, 2 corg. Atj. zijde slendangs, 1 pic. aardolie, 300 boss. bindrotting, 5 pic. rokobladeren, 10 corg. wit katoen, 6 corg. ongebl. katoen.

Van Padang.

56 corg. bl. moeris, 1 corg. Bat. batik slendangs, 1 corg. bogor sarongs, 3 corg. madapoliams, 100 doz. Eur. doeken, 2 corg. ongebl. katoen, 25 corg. Eur. sarongs, 30 corg. Eur. tjandies, 61 corg. longcloths, 40 kr. Java tabak, 50 pic. Zw. ijzer, 20 blikjes beschuit, 13 pic. Java suiker, 9 doz. Eur. theepotten en 10 pic. lood.

Uitvoer.

Naar Atchin.

630 pic. rijst, 40 pic. gambier en 6 corg. bl. moeris.

Naar Noord, havens onder Ned. gebied.

2680 rijst, 20 pic. Sum. tabak, 32 pic. sakasuiker, 31 pic. gambier, 18 pic. aardkatjang, 7 kr Java tabak, 25 corg. Bat. batik doeken en 25 corg. bl. moeris.

Naar Padang.

850 pic. zw. peper, 45 pic gom-elastiek, 2 pic. Sum. tabak, 450 pic. rijst, 37 pic. idjoetonw, 5 pic. foelie, 11 corg. Atj. kat. broeken, 30 pic. kaneel, 57 pakj. valsch gouddraad, 10 corg. Beng. salemporis en 25 pic. gedr. visch.

SCHEEPSBERIGTEN.

AANGEKOMEN Schepen te *Padang*.

DATUM.	VLAG.	SOORT	NAM. D. SCHEPEN.	GEZAGV.	VAN	DATUM.	AGENTEN.

VERTROKKEN Schepen van *Padang*.

DATUM.	VLAG	SOORT.	NAM. D. SCHEPEN.	GEZAGVOERDER.	NAAR.
Julij 11	Z. M.	korvet	Pallas	kapt. lt. t/z. J. van Gogh	kruistogt.

TER REEDE LIGGENDE Schepen te *Padang*.

VLAG.	SOORT.	NAM. D. SCHEP.	GEZAGVOERDERS.	BESTEMMING.	AGENTEN.
Hamb. N. I.	bark "	Antonia Tashoeinaar	H. C. W. Bock Soch Salman	Nederland	*P. v. Oeveren & Co. Gezagvoerder.*

Van elk artikel in dit nommer voorkomende, en niet door anderen geteekend, stellen zich voor de wet als schrijvers bekend *de uitgevers.*

Gedrukt bij VAN ZADELHOFF & FABRITIUS.